

ยูเรเนียม

2.1 ยูเรเนียม

ยูเรเนียมเป็นธาตุกัมมันตรังสีตามธรรมชาติ นักเคมีชาวเยอรมันชื่อ มาร์ติน เฮนริช คลาพรอธ (Martin Heinrich Klaproth) เป็นผู้ค้นพบในปี ค.ศ. 1789

แร่ยูเรเนียมในธรรมชาติมี 3 ไอโซโทป คือ U^{238} ซึ่งเป็นไอโซโทปหลัก มีอยู่ถึง 99.276%, U^{235} มีอยู่ 0.718 % และ U^{234} มีอยู่ 0.0056 % U^{238} และ U^{235} จะเป็นตัวต้นของอนุกรมยูเรเนียมและอนุกรมแอกทิเนียมซึ่งเป็นสองในสามอนุกรมทั้งหมดที่แผ่รังสีตามธรรมชาติ

จากการสำรวจในทางธรณีวิทยาพบว่า ที่ระดับใต้พื้นดินลงไปประมาณ 12 ไมล์ จะมีสินแร่ยูเรเนียมผลมอยู่โดยทั่วไป คิดเป็นน้ำหนักทั้งหมดแล้วประมาณ 100 ล้าน ๆ ตัน (10^{14} ตัน) แต่มีสวนผลมในอัตราที่ต่ำมากประมาณ 0.001 % หรือน้อยกว่า สำหรับที่ผิวโลก ส่วนผสมของยูเรเนียมมีประมาณ 0.0004 % ที่พบว่ามีสวนผสมของยูเรเนียมในอัคราสูง คือ ที่แคว้นคาคังกาในประเทศของโกและที่ประเทศคานากา จากแร่ที่ขุดได้จะมียูเรเนียมอยู่ถึงประมาณ 1 - 4 % นอกนั้นเป็นสินทรายหินและแร่อื่น ๆ ส่วนที่มีอัคราสวนผสมปานกลางมีอยู่หลายแห่ง เช่น ในประเทศอเมริกา คานากา ออสเตรเลีย และยังพบว่ามียูเรเนียมอีกมากมายในน้ำทะเล แต่มีจำนวนเข้มข้นน้อยมากประมาณ 1 - 2 ส่วนในน้ำ 10^9 ส่วน

ในพวกแร่ตระกูลยูเรเนียม แบ่งเป็น 2 พวกใหญ่ ๆ คือ

1 แร่ยูเรเนียมปฐมภูมิ เป็นแร่ยูเรเนียมที่ขึ้นมาพร้อมกับหินอัคนีที่อยู่ในสภาพหลอมเหลว เมื่อเย็นตัวลงจะเป็นสายแร่ มี 2 พวก คือ

ก แร่พิทช์เบลนด์และยูเรนิไนท์

แร่พิทช์เบลนด์ (Pitchblende) มียูเรเนียมออกไซด์ประมาณ 50 - 80 % เป็นแร่ที่เกิดอย่างอสัณฐาน (Amorphous) ไม่มีทรงผลึก มีสีเทาแก่หรือดำ หรือดำแกมเขียว มักเกิดในสายแร่ที่มีกำมะถันประกอบอยู่

แร่ยูเรนิไนท์ (Uraninite) มียูเรเนียมออกไซด์สูงกว่าในพิทช์เบลนด์เล็กน้อย

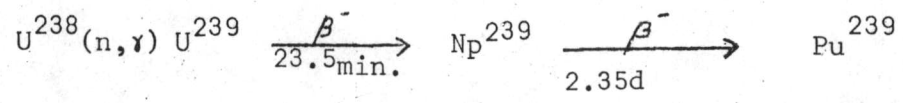
แร่ที่เกิดเป็นผลึกเห็นได้ชัด มีผิวเนื้อวาวคล้ายโลหะ ไม่ค่อยพบเกิดร่วมกับแร่พิทช์เบลนด์ ลักษณะที่
เกิดส่วนใหญ่อยู่ในสายหินเปกมาไทท์ (Pegmatite)

ท แร่ชนิดที่เกิดอยู่กับแร่ตระกูลคอมเพล็กซ์ออกไซด์ หรือมีล็กออกไซด์ของธาตุโคลัมเบียม
(Cb) [เป็นชื่อเดิมของนีโอเบียม (Nb)], แทนทาลัม (Ta) และทิตาเนียม (Ti) แร่ตระกูลนี้มีหลาย
ชนิด มียูเรเนียมปะปนอยู่เป็นจำนวนที่น่าสนใจ ปกติแร่เหล่านี้มักเกิดในสายหินเปกมาไทท์

2 ยูเรเนียมทุติยภูมิ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงจากยูเรเนียมปฐมภูมิ โดยการผุพังตาม
ธรรมชาติตามวิธีเคมีหรือฟิสิกส์หรือทั้งสองอย่าง อาจเกิดที่ที่เค็ม หรือย้ายไปสะสมในที่ไกล ๆ พวกนี้
มีเปอร์เซ็นต์ของยูเรเนียมออกไซด์ต่ำกว่าแร่พิทช์เบลนด์ มักเป็นผงละเอียด บางครั้งจับผลึกเป็นก้อนเล็ก ๆ
บางที่จับกันเป็นแผนผัง ๆ ซ้อน ๆ กันจนหนา บางที่เกิดแทรกอยู่ในซอกหิน หรือเคลือบเศษหิน กรวด
และทราย

สำหรับในประเทศไทยพบว่ายูเรเนียมมักเกิดรวมอยู่กับแร่ตระกูลโคลัมเบียม-แทนทาลัม และ
ทิตาเนียม พบเมื่อครั้งแรกใน พ.ศ. 2496 ที่เหมืองเรือขุดกำนุงตึงหินจำกั๊ก จังหวัดพังงา มีแร่
ยูเรไนท์, โคลิมไบท์ และโมนาไซต์ หลังจากนั้นได้ตรวจพบยูเรเนียมตามเหมืองต่าง ๆ ในจังหวัด
ระนอง ตะกั่วป่า พังงาและภูเก็ต เช่น พบที่บอร์เบอร์ไนท์ ที่บริเวณเหมืองแร่ทับทิมของบริษัทอินเซอ
คาบลดนามวง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นต้น

ในปัจจุบัน ยูเรเนียมมีความสำคัญมากในด้านใช้เป็นเชื้อเพลิงปรมาณู เชื้อเพลิงปรมาณูที่ใช้
กันอยู่แพร่หลายในเวลานี้ คือ U^{233} , U^{235} และ Pu^{239} Pu^{239} ได้จากปฏิกิริยาทางนิวเคลียร์
ระหว่าง U^{238} กับนิวตรอนในเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูตั้งสมการ

2.2 โคลิมไบท์

สินแร่โคลิมไบท์ เป็นคอมเพล็กซ์นีโอเบต (complex niobate) ของเหล็กและแมงกานีส
มีสูตรทางเคมีเป็น $(Fe, Mn)(Nb, Ta)_2O_6$ โดยมีนีโอเบียมเป็นส่วนผสมที่สำคัญ และนีโอเบียม
จะเกิดรวมอยู่กับแทนทาลัมเสมอ ถ้านีโอเบียมมากกว่าแทนทาลัม จะเรียกว่าโคลิมไบท์ (columbite)
แต่ถ้ามีแทนทาลัมมากกว่าก็เรียกว่าแทนทาลไลท์ (tantalite) และมักจะมีทับทิมกับพลวงรวมอยู่ด้วยเสมอ

สำหรับตัวอย่างแร่โคลัมไบต์ที่นำมาวิเคราะห์หาปริมาณยูเรเนียมในครั้งนี้มีทั้งหมด 7 ตัวอย่าง ซึ่งแต่ละตัวอย่างมีหมายเลขกำกับไว้ ดังนี้

ตัวอย่างแร่โคลัมไบต์	หมายเลข	8
" "	"	9
" "	"	10
" "	"	11
" "	"	12
" "	"	13
" "	"	14

ตัวอย่างแร่ทั้ง 7 นี้ เป็นของกรมทรัพยากรธรณีที่ไอทอกอฟฟิสต์ สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ไว้เพื่อศึกษาในงานคานาวิเคราะห์แร่ เป็นตัวอย่างแร่ที่เก็บมาจากเหมืองในจังหวัดพังงา และภูเก็ต มีสีเทาอ่อนข้างดำ ได้ขอแบ่งตัวอย่างแร่ทั้ง 7 นี้มาศึกษาหาปริมาณยูเรเนียมโดยวิธีนิวเคลียร์บางวิธี ซึ่งจะกล่าวถึงวิธีการอย่างละเอียดต่อไปในบทที่ 3

2.3 อนุกรมยูเรเนียม

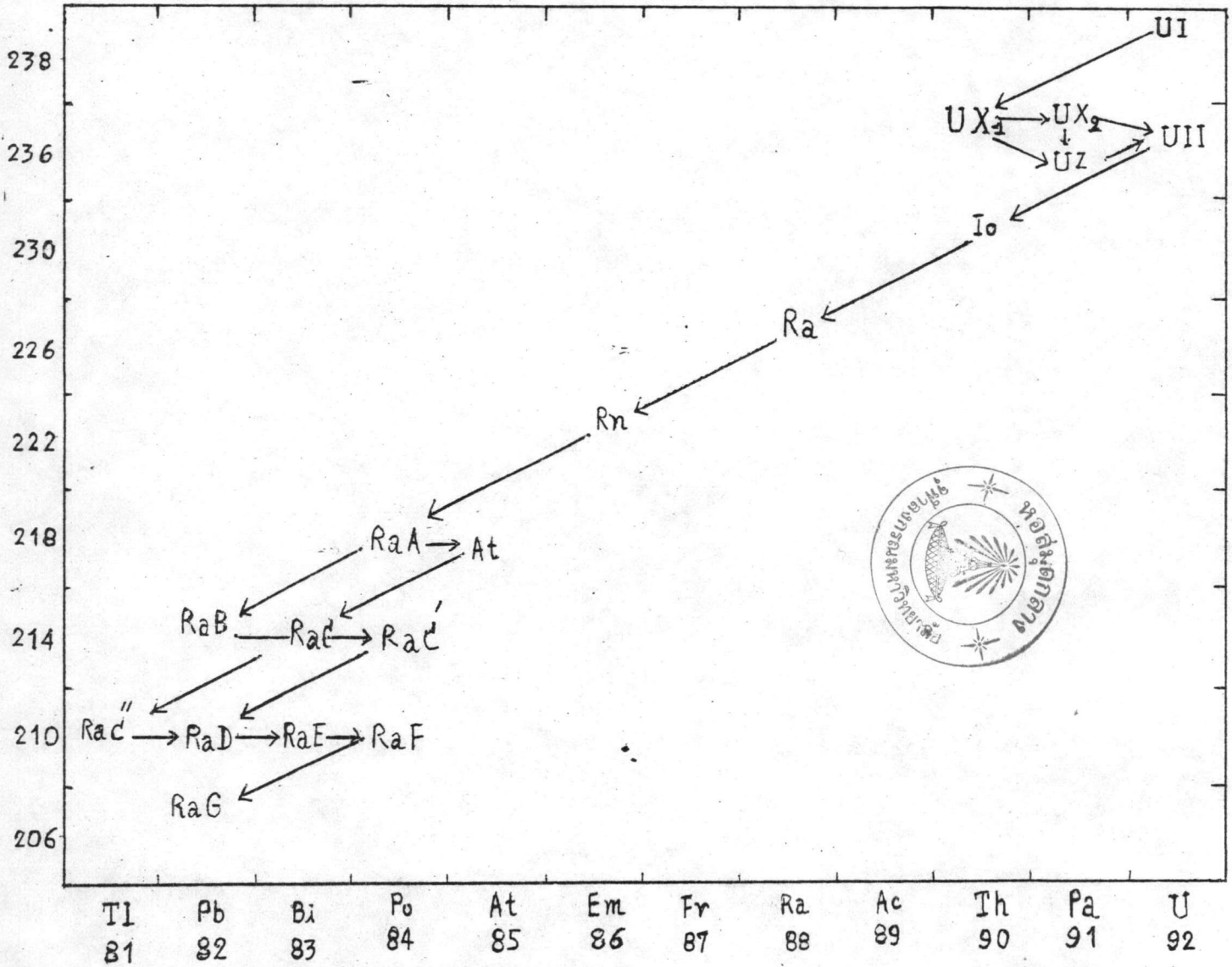
สารกัมมันตรังสีในธรรมชาติ จะแผ่รังสีแกมมา เบตา และอัลฟา ออกมาอยู่ตลอดเวลา การแผ่กัมมันตภาพรังสีนี้จะเกิดขึ้นต่อเนื่องกันไป และได้มีการรวบรวมเป็นอนุกรมกัมมันตรังสีทั้งหมด

3 อนุกรม คือ

- 1 อนุกรมยูเรเนียม
- 2 อนุกรมแอกทิเนียม
- 3 อนุกรมทอริียม

ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะอนุกรมยูเรเนียม ดังแสดงในตารางที่ 2-1 และรูปที่ 2-1 ในอนุกรมนี้มี ${}_{92}\text{U}^{238}$ เป็นตัวต้นอนุกรม และมี ${}_{82}\text{Pb}^{206}$ เป็นตัวสุดท้ายของอนุกรม โดย $\text{Pb}-206$ เป็นไอโซโทปที่คงตัว ไม่มีการสลายตัวต่อ ส่วนนิวเคลียสตัวอื่น ๆ ในอนุกรมจะไม่คงตัว มีการเกิดและการสลายตัวอยู่ตลอดเวลา ในการสลายตัวไปเป็นไอโซโทปของธาตุใหม่นั้น จะมีการ

เลขมวล

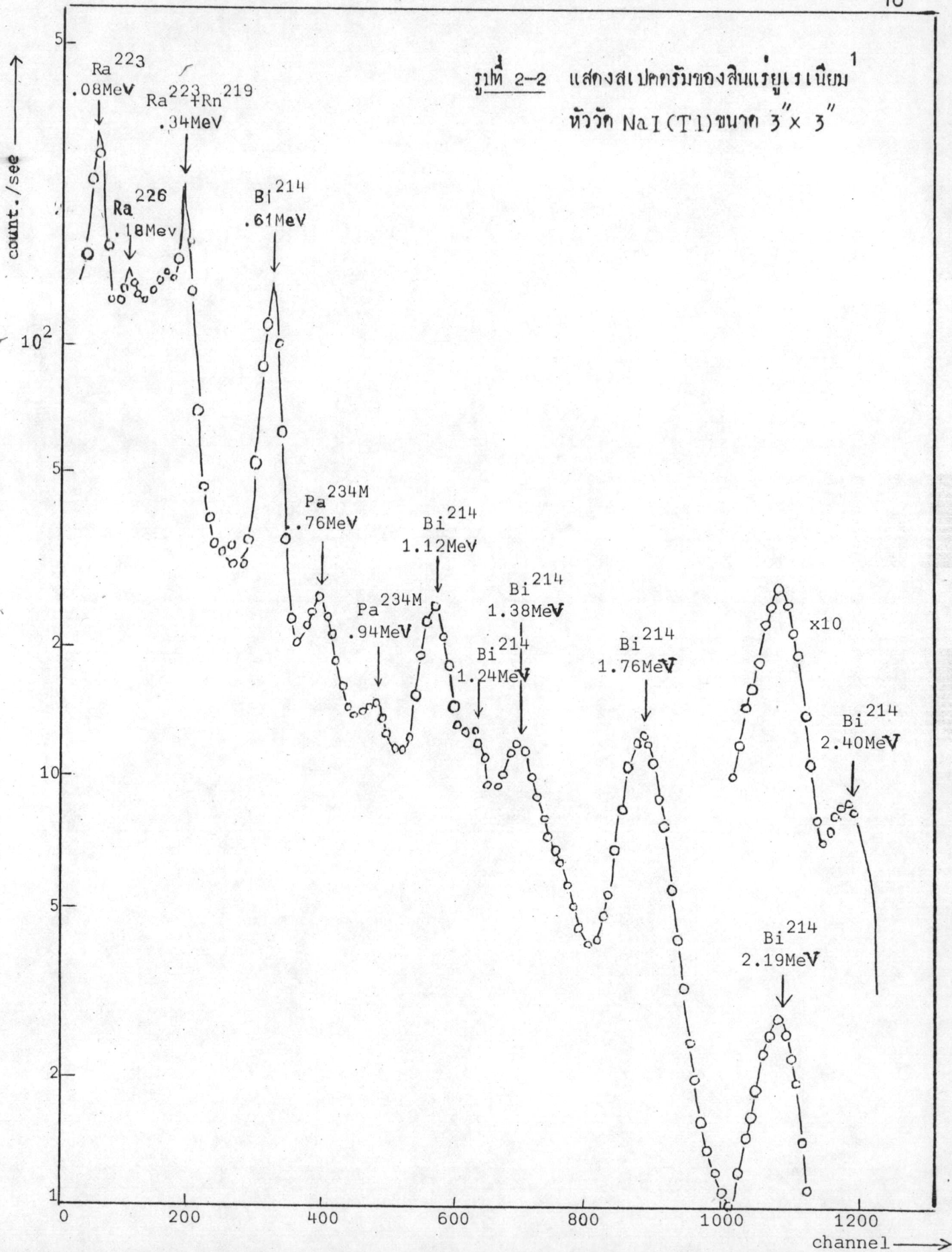

รูปที่ 2-1 แสดงอนุกรมยูเรเนียม

โดยรังสีแกมมา ออกภาคเบตาและอัลฟา การปล่อยอนุภาคเบตาจะทำให้นิวเคลียสของธาตุใหม่มีเลข
 อะตอมเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งโดยเลขมวลไม่เปลี่ยนแปลง การปล่อยอนุภาคอัลฟา จะทำให้นิวเคลียสใหม่
 มีเลขอะตอมและเลขมวลลดลงสองและสี่ตามลำดับ และบางทิวกัตสลายตัวโดยให้รังสีอัลฟาและเบตาพร้อมกัน

Radioactive species	Nuclide	Type of disintegration	Half-life	Disintegration constant (sec ⁻¹)	Particle energy (MeV)
Uranium I (UI)	⁹² U ²³⁸	γ, α	4.50x10 ⁹ y	4.88x10 ⁻¹⁸	4.20
Uranium X ₁ (UX ₁)	⁹⁰ Th ²³⁴	γ, β	24.1d	3.33x10 ⁻⁷	0.91
Uranium X ₂ (UX ₂)	⁹¹ Pa ²³⁴	γ, β	1.18m	9.77x10 ⁻³	2.32
Uranium Z (UZ)	⁹¹ Pa ²³⁴	γ, β	6.7h	2.88x10 ⁻⁵	1.13
Uranium II (UII)	⁹² U ²³⁴	γ, α	2.50x10 ⁵ y	8.80x10 ⁻¹⁴	4.768
Ionium (I ₀)	⁹⁰ Th ²³⁰	γ, α	8.0x10 ⁴ y	2.75x10 ⁻¹³	4.68m
Radium (Ra)	⁸⁸ Ra ²²⁶	γ, α	1620y	1.36x10 ⁻¹¹	4.777m
Ra Emanation (Rn)	⁸⁶ Em ²²²	γ, α	3.82y	2.10x10 ⁻⁶	5.486
Radium A (RaA)	⁸⁴ Po ²¹⁸	γ, β	3.05m	3.78x10 ⁻³	: 5.998
Radium B (RaB)	⁸² Pb ²¹⁴	γ, β	26.8m	4.31x10 ⁻⁴	0.7
Astatine-128 (At ²¹⁸)	⁸⁵ At ²¹⁸	γ, α	1.5-2.0s	0.4	6.63
Radium C (RaC)	⁸³ Bi ²¹⁴	γ, α, β	19.7m	5.86x10 ⁻⁴	5.51m
Radium C (RaC)	⁸⁴ Po ²¹⁴	γ, α	1.64x10 ⁻⁴ s	4.23x10 ³	7.683
Radium C (RaC)	⁸¹ Tl ²¹⁰	γ, β	1.32m	8.75x10 ⁻⁴	1.9
Radium D (RaD)	⁸² Pb ²¹⁰	γ, β	19.4y	1.13x10 ⁻⁹	0.017
Radium E (RaE)	⁸³ Bi ²¹⁰	γ, β	5.0d	1.60x10 ⁻⁶	1.155
Radium F (RaF)	⁸⁴ Po ²¹⁰	γ, α	138.3d	5.80x10 ⁻⁸	5.30
Thallium-206 (Tl ²⁰⁶)	⁸¹ Tl ²⁰⁶	γ, β	4.2m	2.75x10 ⁻³	1.51
Radium G (RaG)	⁸² Pb ²⁰⁶	stable			

ตารางที่ 2-1 แสดงธาตุต่าง ๆ ในอนุกรมยูเรเนียม พร้อมทั้งชนิดของรังสีที่ให้ออกมาเมื่อมีการสลายตัว, ค่าครึ่งชีวิต, ค่าคงที่ในการสลายตัว และค่าพลังงานมากที่สุดของรังสีที่ปล่อยออกมา

¹Heath, R.L. Scintillation Spectrometry Gamma-Ray Spectrum Catalogue

2.4 กฎการสลายตัวของสารกัมมันตรังสี

ในการสลายตัวของสารกัมมันตรังสี จะไม่ขึ้นกับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอกนิวเคลียส แต่จะเป็นไปตามหลักสถิติเกี่ยวกับโอกาส กล่าวคือ ถ้ามีสารกัมมันตรังสีอยู่จำนวนหนึ่ง จะไม่สามารถบอกได้ว่านิวเคลียสตัวไหนในสารนี้จะสลายตัวก่อนหรือหลัง คือกล่าวได้ว่า ทุกนิวเคลียสมีโอกาสที่จะสลายตัวในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ ใกล้เคียงกัน

ให้ $N =$ จำนวนอะตอมที่มีอยู่ ณ เวลาใด ๆ

$\frac{dN}{dt} =$ อัตราการสลายตัวของนิวเคลียสแม่ หรืออัตราการเกิดของนิวเคลียสลูก

$$\therefore \frac{dN}{dt} = -\lambda N$$

โดย $\lambda =$ ค่าคงที่ของการสลายตัว

ที่ $t = 0, N = N_0$ จะได้

$$N = N_0 e^{-\lambda t} \quad (2-2)$$

ให้ครึ่งชีวิตของสารกัมมันตรังสี $= T_{1/2}$ ซึ่งเป็นระยะเวลาที่สารแม่ (parent) จะสลายตัวเหลือครึ่งหนึ่งของที่มีอยู่เดิม คือ $N = N_0/2$

จาก (2-2) จะได้ $T_{1/2} = 0.693/\lambda \quad (2-3)$

ในอนุกรมของสารกัมมันตรังสี การสลายตัวของสารต่าง ๆ เกิดต่อเนื่องกันไป จะเขียนสมการการสลายตัวได้ดังนี้

$$\frac{dN_1}{dt} = -\lambda_1 N_1$$

$$\frac{dN_2}{dt} = \lambda_1 N_1 - \lambda_2 N_2$$

$$\frac{dN_3}{dt} = \lambda_2 N_2 - \lambda_3 N_3$$

⋮

$$\frac{dN_n}{dt} = \lambda_{n-1} N_{n-1} - \lambda_n N_n \quad (2-4)$$